

24 Ιουνίου, 1989

[ΠΙΚΗΣ, Δ/σπής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΥΠΡΙΑΝΙΔΗΣ,

Αιτητής,

·
v.

ΑΡΧΗΣ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ ΚΥΠΡΟΥ,

Καθ' ων η Αίτηση,

(Υπόθεση Αρ. 960/87)

Αρχή Ηλεκτρισμού Κύπρου — Προαγωγές υπαλλήλων — Απόψεις των Διευθυντών των Υπηρεσιών της Αρχής — Παρόλον ότι λήφθηκαν υπόψη, εν τούτοις δεν κατεγράφησαν στα πρακτικά — Κενό, που καθιστά αδύνατο τον ακυρωτικό έλεγχο — Ακύρωση επιδικίου προαγωγής.

5

Η νομική αρχή και το γεγονός, που οδήγησαν το Δικαστήριο σε απόφαση ακυρώσεως της επιδικίου προαγωγής προκύπτει από το πιο πάνω περιληπτικό σημείωμα

Η επίδικη πράξη ακυρούται.

10

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Γαβριηλίδης v. Α.Η.Κ (1989) 3 Α.Α.Δ. 585,

15

Ioannou & Others v. E.A.C. (1989) 3 C.L.R. 645,

Δυμώτης v. Α.Η.Κ. (1989) 3 Α.Α.Δ. 1297.

Προσφυγή.

20

Προσφυγή εναντίον της προαγωγής του ενδιαφερομένου μέρους στη θέση Ανώτερου Μηχανικού Παραγωγής αντί του

αιτητή.

Ε. Ευσταθίου και Γ. Στυλιανίδης, για τον Αιτητή.

5 *Γ. Κακογιάννης, για τους Καθ'ων η αίτηση.*

ΠΙΚΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Υπό εξέταση είναι η εγκυρότητα της προαγωγής του ενδιαφερόμενου μέλους Σπύρου Σαββίδη στην θέση Ανώτερου Μηχανικού Παραγωγής. Τόσο στο προπαρασκευαστικό στάδιο των εισηγήσεων της Συμβουλευτικής Επιτροπής της Αρχής για θέματα προσωπικού, όσο και κατά την λήψη της επίδικης απόφασης από το συμβούλιο της Αρχής Ηλεκτρισμού λήφθηκαν υπόψη ως ουσιαστικό στοιχείο κρίσεως για την καταλληλότητα του αιτητή και του ενδιαφερόμενου μέλους για προαγωγή και οι απόψεις των Διευθυντών Υπηρεσιών της Αρχής. Οι απόψεις αυτές δεν καταγράφηκαν ούτε υπάρχει οποιαδήποτε σημείωση στους φακέλους ως προς το περιεχόμενό τους.

20 Δεν είναι η πρώτη φορά που παρουσιάζεται παρόμοιο κενό σε αποφάσεις της Αρχής Ηλεκτρισμού για την προαγωγή μελών του προσωπικού. Το Δικαστήριο είχε αντιμετωπίσει τις συνέπειες παρόμοιου κενού σε πολλές προηγούμενες περιπτώσεις. Απ' ότι είμαι σε θέση να διαπιστώσω αποφασίστηκε σε όλες τις περιπτώσεις χωρίς εξαίρεση ότι το κενό καθιστούσε αδύνατη την άσκηση του δικαστικού ελέγχου που προβλέπει το άρθρο 146 του Συντάγματος και κατ' ακολουθία αδύνατη την ουσιαστική αναθεώρηση της πράξης, γεγονός που επέβαλλε την ακύρωσή της. (Βλ. μεταξύ άλλων *Γαβριηλίδης ν. Α.Η.Κ* (1989) 3 Α.Α.Δ. 585, *Ioannou and Others ν. E.A.C.* (1989) 3 C.L.R. 645 και *Δυμώτης ν. Α.Η.Κ.* (1989) 3 Α.Α.Δ. 1297).
 Η υπόθεση αυτή δεν μπορεί να αποτελέσει εξαίρεση.

35 Η απουσία οποιοδήποτε πρακτικού ή σημείωσης ως προς το περιεχόμενο των απόψεων ή συστάσεων των Διευθυντών αποστερεί το δικαστήριο από την ευχέρεια να διαπιστώσει:-

40 (α) το πραγματικό καθεστώς που προσδιόρισε το πλαίσιο της επίδικης απόφασης, και

(β) Να καθορίσει τη σημασία των γεγονότων που ελλείπουν ως προς την καταλληλότητα των υποψηφίων.

Υπό το φως των ανωτέρω η ακύρωση της απόφασης καθίσταται αναπόφευκτη. Η προσφυγή επιτυγχάνει, η επίδικη απόφαση ακυρώνεται στο σύνολό της, βάσει των διατάξεων του άρθρου 146.4(β) του Συντάγματος

5

Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται.